

S T E L L I N G E N

behorende bij het proefschrift

Indirecte en directe directieven

*Een analytisch en empirisch onderzoek
naar taalhandelingen in het Spaans*

van

Gijs Mulder

I

De categorieën ‘directe taalhandeling’ en ‘indirecte taalhandeling’ zijn discreet; indirecte taalhandelingen kunnen meer of minder verhuld zijn, meer of minder contextafhankelijk en meer of minder geconventionaliseerd.

II

Het voorbeeld *Kun je het zout aangeven?* laat zien dat indirecte taalhandelingen vaak in die zin expliciet zijn dat de spreker letterlijk zegt welke handeling hij verricht wil hebben en rechtstreeks naar de hoorder verwijst.

III

De implicaturen van conventioneel-indirecte taalhandelingen zijn geen conventionele implicaturen.

IV

Ook werkwoorden met de betekenis ‘moeten’ kunnen gebruikt worden voor het doen van een verzoek.

Contra M. Sifianou, *Politeness phenomena in England and Greece*,
Oxford: Clarendon Press, 1992, 145.

V

De term ‘gebiedende wijs’ is misleidend omdat deze modus ook gebruikt wordt om te adviseren, te suggereren, te verzoeken en uit te nodigen.

VI

Het door veel Nederlanders zo verfoeide gebruik van *mogen* in verzoeken als *U mag hier even tekenen* is een voorbeeld van een in vele vormen voorkomende strategie die ook in andere talen wordt gevolgd om een impositieve taalhandeling te doen voorkomen als een niet-impositieve taalhandeling.